رویش روان شناسی، سال۱۲، شماره۶، شماره پیاپی ۸۷، شهریور ۱۴۰۲
Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal(RRJ),12(6), 2023

نقش میانجی دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت در رابطه بین روابط ابژه با خودزنی‌های غیرخودکشی دانشجویان

The Mediating Role of Difficulties in Emotion Regulation and Personality Organization in the Relationship between Object Relations and Non-suicidal Self-injury

احمد شمس آبادی
گروه روان‌شناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.
دکتر قاسم آهی (نویسنده مسئول)
گروه روان‌شناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.
دکتر سید عبدالمجید بحرینیان
گروه روان‌شناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.
دکتر احمد منصوری
گروه روان‌شناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران.
دکتر فاطمه شهابی زاده
گروه روان‌شناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.

Ahmad Shamsabadi
Department of psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran.
Dr. Qasem Ahi*
Department of psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran. *Ahigh1356@yahoo.com*
Dr. Seyed Abdolmajid Bahreinian
Department of psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran.
Dr. Ahmad Mansouri
Department of psychology, Neyshabur Branch, Islamic Azad University, Neyshabur, Iran.
Dr. Fatemeh Shahabizadeh
Department of psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran.

چکیده

هدف این پژوهش بررسی نقش میانجی دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت در رابطه بین روابط ابژه با خودزنی‌های غیرخودکشی دانشجویان بود. پژوهش حاضر بنیادی و توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد در سال ۱۴۰۰ بود که ۴۵۱ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. شرکت‌کنندگان به آزمون روابط ابژه- نسخه کوتاه (TOR-SF؛ باربریس و همکاران، ۲۰۲۰)، سیاهه سازمان شخصیت (IPO؛ ایگارشی و همکاران، ۲۰۰۹)، فرم کوتاه مقیاس دشواری در تنظیم هیجان (DERS-SF؛ کافمن و همکاران، ۲۰۱۶) و سیاهه خود آسیب‌رسانی (SHI؛ سانسون و همکاران، ۱۹۹۸) پاسخ دادند. داده‌ها با استفاده از روش مدل یابی معادلات ساختاری تحلیل شدند. نتایج نشان داد که مدل پژوهش از برازش خوبی برخوردار بود. اثر مستقیم روابط ابژه (P<۰/۰۵)، دشواری در تنظیم هیجان (P<۰/۰۱) و سازمان شخصیت (P<۰/۰۱) بر خودزنی غیرخودکشی معنادار بود. اثر غیرمستقیم روابط ابژه با میانجی‌گری دشواری در تنظیم هیجانی و سازمان شخصیت بر خودزنی غیرخودکشی معنادار بود (P<۰/۰۱). دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت می‌توانند نقش غیرمستقیمی در افزایش اثرات روابط ابژه بر خودزنی غیرخودکشی بگذارند. استفاده یا ایجاد مداخله‌های آموزشی و درمانی مناسب در این زمینه می‌تواند به کاهش خودزنی غیرخودکشی کمک کند.

واژه‌های کلیدی: *تنظیم هیجان، خودزنی غیرخودکشی، روابط ابژه، سازمان شخصیت.*

Abstract

The aim of the research investigate the mediating role of difficulties in emotion regulation and personality organization in the relationship between object relations and non-suicidal self-injury of students. This research was a fundamental and descriptive correlation study. The statistical population consisted of all students of the Islamic Azad University, Mashhad branch in 2022, among them 451 were selected by convenience sampling method. Participants answered the test of object relations-short form (TOR-SF; Barberis et al. 2020), inventory of personality organization (IPO; Igarashi et al. 2009), difficulties in emotion regulation scale short form (DERS-SF; Kaufman et al. 2016) and self-harm inventory (SHI; Sansone et al. 1998). The data were analyzed using structural equation modeling. The results showed that the model is a good fit. The direct effect of object relations (P<0.05), difficulties in emotion regulation (P<0.01), and personality organization (P<0.01) on non-suicidal self-injury is not significant. The indirect effect of object relations with the mediation of difficulties in emotion regulation and personality organization on non-suicidal self-injury is significant (P<0.01). The difficulties in emotion regulation and personality organization can play an indirect role in increasing the effects of object relations on non-suicidal self-injury. The use or development of appropriate educational and therapeutic interventions in this field can help reduce non-suicidal self-injury.

Keywords: *Emotion regulation, Non-suicidal self-injury, Object relations, Personality organization.*

نوع مقاله : پژوهشی **دریافت : اسفند ۱۴۰۱** **پذیرش: خرداد ۱۴۰۲** **ویرایش نهایی: شهریور ۱۴۰۲**

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]

[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

مقدمه

خودزنی غیرخودکشی[1] به آسیب زدن عمدی به بدن، بدون قصد خودکشی اشاره دارد (لیائو[2] و همکاران، ۲۰۲۲؛ مندز[3] و همکاران، ۲۰۲۲). شیوع طول عمر و یک‌ساله آن در دانشجویان به ترتیب حدود ۲۰ درصد و ۱۴-۲ درصد است. اقدام به خودزنی غیرخودکشی در سال اول دانشگاه، سال دوم، پراکنده (۱-۴ بار در سال) و تکراری (بیش از ۵ بار در سال) به ترتیب ۱۰/۳، ۶، ۸/۶ و ۷ درصد بوده است (کیکنز[4] و همکاران، ۲۰۱۹). این رفتار با کارکردهای بین فردی و تحصیلی ضعیف، شرم، سطوح پایین کمک‌جویی تا خطر بالای خودکشی مرتبط است (کیکنز و همکاران، ۲۰۱۹؛ لیائو و همکاران، ۲۰۲۲؛ مندز و همکاران، ۲۰۲۲). پژوهش‌های اخیر نقش عوامل اجتماعی در شروع و تداوم خودزنی غیرخودکشی را نشان داده‌اند (مندز و همکاران، ۲۰۲۲). برای مثال روابط ابژه‌ای که به تصورات ذهنی افراد از تعاملات خود و دیگران به سبب روابط اولیه اشاره دارد (چیک[5] و همکاران، ۲۰۲۱) بستری برای اختلال‌های رفتاری و عاطفی فراهم می‌سازد (دایموند و هرش[6]، ۲۰۲۰). پژوهش‌های موجود از رابطه بین محیط‌های کودکی اولیه و خودزنی غیرخودکشی حمایت کرده‌اند. برای مثال رابطه بین حمایت والدینی پایین (فانگ[7] و همکاران، ۲۰۲۲)، رویدادهای منفی زندگی مانند آسیب دوران کودکی (هوانگ[8] و همکاران، ۲۰۲۲)، محیط‌های کودکی بی‌اعتبار ساز (هولدن[9] و همکاران، ۲۰۲۱) و سبک دلبستگی (قادری و همکاران، ۱۳۹۸) با خودزنی غیرخودکشی تائید شده است. بااین‌حال، چگونگی تأثیر روابط اولیه والد-کودک بر رفتار خودزنی هنوز نامشخص است (تائو[10] و همکاران، ۲۰۲۰). شناسایی عوامل خطرساز ابتلای دانشجویان به خودزنی غیرخودکشی و گسترش رویکردهای پیشگیری و درمانی مفید، مسئله‌ای ضروری می‌باشد.

دشواری در تنظیم هیجان[11] و سازمان شخصیت[12] متغیرهایی هستند که می‌توانند رابطه بین روابط ابژه با خودزنی غیرخودکشی را میانجی کنند. دشواری در تنظیم هیجان به مشکل افراد در آگاهی، فهم و پذیرش هیجان‌ها، کنترل رفتارهای تکانشی، رفتار مطابق با اهداف موردنظر به هنگام تجربه هیجان‌های منفی و استفاده انعطاف‌پذیر از راهبردهای تنظیم هیجان برای مواجهه با الزامات موقعیت اشاره دارد (گراتز[13] و رومر، ۲۰۰۴). نظریه‌های روابط ابژه‌ای بیان می‌کنند که آسیب‌های دوران کودکی توانایی کودکان برای ایجاد سازگاری‌های مثبت را کاهش می‌دهند و بدین طریق آن‌ها را به اتخاذ راهبردهای تنظیمی و رابطه‌ای جایگزین نامناسب مانند خودزنی غیرخودکشی سوق می‌دهند (یانگ[14] و همکاران، ۲۰۲۲). پژوهش‌ها دریافته‌اند که دشواری در تنظیم هیجان اثر مستقیمی بر خودزنی غیرخودکشی دارد (ولف[15] و همکاران، ۲۰۱۹؛ میدکیف[16] و همکاران، ۲۰۱۸؛ کلدا[17] و همکاران، ۲۰۱۸؛ هاتزوپولوس[18] و همکاران، ۲۰۲۱). گورین-ماریون[19] و همکاران (۲۰۲۰) دریافتند که تنظیم هیجان میانجی رابطه بین محیط‌های مراقبتی بی‌اعتبار ساز (بدرفتاری مادر، بدرفتاری پدر و بیگانگی ادراک‌شده) و خودزنی غیرخودکشی است. یارکوفسکی[20] و همکاران (۲۰۱۵) دریافتند که احساس ازخودبیگانگی در روابط با والدین و روابط با همسالان تأثیر غیرمستقیم بر خودزنی غیرخودکشی از طریق نقص در تنظیم هیجان دارد. پژوهش‌های دیگر نشان

1. Non-Suicidal Self- Injury (NSSI)
2. Liao
3. Mendez
4. Kiekens
5. Cheek
6. Diamond & Hersh
7. Fong
8. Huang
9. Kiekens
10. Tao
11. difficulty in emotion regulation
12. personality organization
13. Gratz & Roemer
14. Yang
15. Wolff
16. Midkiff
17. Kelada
18. Hatzopoulos
19. Guerin-Marion
20. Yurkowski

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]
[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

داده‌اند که تنظیم هیجان و مشکلات مرتبط با آن میانجی رابطه بین سبک‌های دلبستگی و خودزنی غیرخودکشی است (تاتنل[1] و همکاران، ۲۰۱۸؛ قادری[2] و همکاران، ۲۰۲۰).

سازمان شخصیت یکی دیگر از متغیرهایی است که می‌تواند رابطه بین روابط ابژه با خودزنی غیرخودکشی را میانجی کنند. مفهوم سازمان شخصیت بر نظریه روابط ابژه مبتنی است که نقش مهمی در سطوح مختلف اختلال در آسیب‌شناسی شخصیت و عملکرد روان‌شناختی دارد (هرز-سگستتر[3] و همکاران، ۲۰۲۱). سازمان شخصیت اشاره به چهار سطح شخصیت سازمان شخصیت سایکوتیک، مرزی، نوروتیک و بالغ بر اساس میزان سردرگمی هویت، آزمونگری واقعیت و دفاع‌های روان‌شناختی نخستین دارد (کرنبرگ و کالیگور[4]، ۲۰۰۵). پژوهش‌ها دریافتند که بین ویژگی‌های شخصیت و شیوع رفتارهای خودزنی (جیائو[5] و همکاران، ۲۰۲۲) و همچنین عملکرد ناسازگارانه شخصیت و خودزنی غیرخودکشی (بنزی[6] و همکاران، ۲۰۱۸) رابطه وجود دارد. اگرچه پژوهشی درباره نقش میانجی سازمان شخصیت در رابطه بین روابط ابژه و خودزنی غیرخودکشی نشد، اما مندز و همکاران (۲۰۲۲) گزارش کردند که ویژگی‌های شخصیت مرزی رابطه بین حمایت اجتماعی ادراک‌شده پایین و خودزنی غیرخودکشی را میانجی می‌کند. ارنست[7] و همکاران (۲۰۲۲) دریافتند که کارکرد شخصیت میانجی رابطه بین بدرفتاری‌های دوره کودکی و خودآسیبی است. ریس[8] و همکاران (۲۰۱۹) گزارش کردند که رابطه بین تجارب نامطلوب دوران کودکی و خودزنی غیرخودکشی از طریق ویژگی‌های شخصیتی پاتولوژیک میانجی می‌شود.

امروزه پژوهش پیرامون خودزنی غیرخودکشی روند افزایشی داشته است و شناسایی عوامل تأثیرگذار به دلیل نقش آن‌ها در پیشگیری و درمان خودزنی غیرخودکشی از اولویت‌های پژوهشی می‌باشد. شناسایی عوامل پیش‌بین می‌تواند به درک مکانیسم‌های اساسی دخیل در ایجاد و تداوم خودزنی غیرخودکشی و همچنین توسعه روش‌های آموزشی و درمانی مؤثر کمک کند. دانشجویان اغلب در معرض رفتارهای پرخطر هستند. هرگونه اختلال در سلامت جسمی و روانی آن‌ها می‌تواند سبب کندی رشد جامعه شود؛ بنابراین ارزیابی خودزنی غیرخودکشی در بین آن‌ها برای تدوین برنامه‌های پیشگیرانه ضروری است؛ بنابراین هدف این پژوهش بررسی نقش میانجی دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت در رابطه بین روابط ابژه با خودزنی غیرخودکشی دانشجویان بود.

روش

پژوهش حاضر توصیفی_همبستگی به روش مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد (N= ۳۲۰۰۰) در سال ۱۴۰۰ بود که از بین آن‌ها ۵۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. حداقل حجم نمونه برای مدل یابی ۲۰۰ نفر است (هومن، ۱۳۸۵). ملاک‌های ورود شامل داشتن رضایت برای شرکت در پژوهش و نداشتن ناتوانی جسمی ازجمله نابینایی بود. ملاک‌های خروج شامل عدم تمایل به ادامه مشارکت در پژوهش و وجود پرسشنامه‌های مخدوش (عدم پاسخ به حداقل ۵ درصد از سؤال‌های یک پرسشنامه) بود. پس از اخذ معرفی‌نامه از معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند و هماهنگی‌های با مسئولان دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، پژوهشگر به دانشکده‌های مختلف مراجعه و پس از هماهنگی با اساتید، انجمن‌های علمی و مسئولان امور کلاس‌ها لینک پرسشنامه‌های موردنظر در گروه‌های واتساپی توزیع گردید. سپس ضمن توضیح اهداف پژوهش و نحوه تکمیل پرسشنامه‌ها، عدم دریافت هرگونه هزینه مالی، اخذ رضایت آگاهانه و همچنین جلب اعتماد شرکت‌کننده‌ها نسبت به محرمانه بودن اطلاعاتشان، پرسشنامه‌ها به‌صورت آنلاین تکمیل شد. به شرکت‌کننده‌ها تأکید شد که انجام این پژوهش و شرکت در آن هیچ‌گونه ضرری برای آن‌ها نخواهند داشت. درنهایت، برای تحلیل داده‌ها از روش مدل یابی معادلات ساختاری در نرم‌افزارهای SPSS 26 و Lisrel 8.8 استفاده شد.

1. Tatnell
2. Ghaderi
3. Horz-Sagstetter
4. Benzi
5. Jiao
6. Benzi
7. Ernst
8. Reyes

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]
[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

ابزار سنجش

آزمون روابط ابژه- نسخه کوتاه[1] (TOR-SF): ابزاری ۱۸ ماده‌ای است که توسط باربریس[2] و همکاران (۲۰۲۰) و بر اساس آزمون روابط ابژه زلکه[3] ساخته شده است. دارای شش خرده مقیاس انزوای اجتماعی، نارسیسم، ترس از فرورفتن، اضطراب اجتماعی، خودمحوری و همزیستی است که بر روی یک مقیاس پنج‌درجه‌ای از ۱ (به‌شدت مخالفم) تا ۵ (به‌شدت موافقم) نمره‌گذاری می‌شود. پایایی آزمون به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) برای نمره کل و خرده مقیاس‌ها (به استثنای اضطراب جدایی، ۰/۵۷) ۰/۷۰ تا ۰/۹۳ بوده است. روایی ملاکی آن آزمون از طریق همبستگی با ابعاد دلبستگی اجتنابی و اضطرابی (۰/۹۳- تا ۰/۱۳-=r) تأیید شده است (باربریس و همکاران، ۲۰۲۰). در پژوهش حاضر ساختار پنج عاملی استخراج شد. عامل اول (ترکیب عامل خودمحوری و همزیستی) تا پنجم به ترتیب ۲۵/۴۲، ۱۰/۴۴، ۹/۵۱، ۸/۳۲ و ۷/۵۳ درصد از واریانس (مجموع ۶۱/۲۲ درصد) را تبیین کردند. پایایی آزمون به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) برای کل آزمون و پنج خرده مقیاس آن به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۶۲، ۰/۷۱، ۰/۸۴، ۰/۶۷ و ۰/۶۱ بود.

سیاهه سازمان شخصیت[4] (IPO): یک ابزار ۲۴ ماده‌ای است که توسط ایگارشی[5] و همکاران (۲۰۰۹) و بر اساس ابعاد اصلی مدل سازمان شخصیت کرنبرگ ساخته‌شده است. دارای سه خرده مقیاس سردرگمی هویت، آزمونگری واقعیت و دفاع‌های روان‌شناختی نخستین است. هر ماده بر روی یک مقیاس پنج‌درجه‌ای از ۱ (هرگز) تا ۵ (همیشه) روایی همگرای خرده مقیاس‌های این سیاهه با ابعاد شخصیت مرزی و خودشیفته پرسشنامه تجدیدنظرشده تشخیص شخصیت[6] ۰/۳۷ تا ۰/۵۸ بوده است (ایگارشی و همکاران، ۲۰۰۹). پایایی نسخه فارسی آزمون به روش همسانی درونی (ضریب آلفای کرونباخ) برای نمره کل و خرده مقیاس‌های فوق به ترتیب برابر ۰/۹۰، ۰/۶۸، ۰/۹۱، ۰/۸۲ بوده است. نتایج تحلیل عاملی ساختار سه عاملی آن را تائید کرده است. روایی هم‌زمان آن با خرده مقیاس‌های پرخاشگری جسمی، پرخاشگری کلامی، خشم و خصومت پرسشنامه باس- پری و مقیاس عاطفه مثبت و منفی به ترتیب برابر ۰/۵۷، ۰/۱۸، ۰/۳۹، ۰/۴۴، ۰/۲۱ و ۰/۴۰ بوده است (آل بهبهانی و محمدی، ۱۳۸۶). در پژوهش حاضر ساختار سه عاملی تائید شد. عامل اول تا سوم به ترتیب ۳۱/۲۹، ۸/۶۴ و ۸/۰۷ درصد (مجموع ۴۸/۰۳ درصد) از واریانس را تبیین کردند. سؤال‌های ۱۳، ۱۵، ۱۶ و ۲۱ روی هیچ‌کدام از عوامل بار نگرفتند. پایایی آزمون به روش همسانی درونی (ضریب آلفای کرونباخ) برای سیاهه ۲۰ سؤالی ۰/۸۷ و برای خرده مقیاس‌های فوق ۰/۸۷، ۰/۷۹ و ۰/۶۳ بود.

فرم کوتاه مقیاس دشواری در تنظیم هیجان[7] (DERS-SF): یک ابزار ۱۸ ماده‌ای است که توسط کافمن[8] و همکاران (۲۰۱۶) تدوین‌شده است. دارای شش خرده مقیاس عدم پذیرش پاسخ‌های هیجانی، دشواری در انجام رفتار هدفمند، دشواری در کنترل تکانه، فقدان آگاهی هیجانی، دسترسی محدود به راهبردهای تنظیم هیجانی و عدم وضوح هیجانی است. هر ماده بر روی یک مقیاس پنج‌درجه‌ای لیکرت از ۱ (تقریباً هرگز) تا ۵ (تقریباً همیشه) نمره‌گذاری می‌شود. شاخص‌های برازش حاکی از روایی سازه این پرسشنامه بوده است. پایایی آزمون به روش همسانی درونی (ضریب آلفای کرونباخ) برای کل مقیاس ۰/۷۰ و برای خرده مقیاس‌ها از ۰/۷۸ تا ۰/۹۱ گزارش‌شده است (کافمن و همکاران، ۲۰۱۶). پایایی نسخه فارسی آزمون به روش همسانی درونی (ضریب آلفای کرونباخ) برای نمره کل و خرده مقیاس‌های فوق به ترتیب برابر ۰/۸۸، ۰/۸۳، ۰/۸۱، ۰/۸۹، ۰/۷۹، ۰/۸۵، ۰/۸۴ بوده است. روایی محتوایی آن نیز توسط ۱۵ نفر از اعضای هیئت‌علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه تائید شده است (منعمی و زینالی، ۱۴۰۱). در پژوهش حاضر ساختار شش عاملی تائید شد. عامل اول تا ششم به ترتیب ۳۲/۳۳، ۹/۴۱، ۷/۵۴، ۶/۸۸، ۵/۶۱ و ۴/۸۵ درصد از واریانس (مجموع ۶۶/۶۳ درصد) را تبیین کردند. پایایی آزمون به روش همسانی درونی (ضریب آلفای کرونباخ) برای کل پرسشنامه ۰/۸۵ و برای خرده مقیاس‌های فوق به ترتیب ۰/۸۶، ۰/۸۰، ۰/۷۳، ۰/۶۵، ۰/۷۱ و ۰/۶۳ بود.

1. Test of Object Relations- Short Form (TOR-SF)
2. Barberis
3. Žvelc
4. Inventory of Personality Organization (IPO)
5. Igarashi
6. Personality Diagnostic Questionnaire-Revised (PDQ-R)
7. Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS)
8. Kaufman

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]
[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

سیاهه خود آسیب‌رسانی[1] (SHI): یک ابزار خود گزارشی ۲۲ ماده‌ای است که توسط سانسون و همکاران (۱۹۹۸) طراحی‌شده است. این پرسشنامه به‌صورت ۱ (بلی) و ۰ (خیر) درجه‌بندی می‌شود و در جمعیت‌های بالینی و غیر بالینی کاربرد دارد. اعتبار تشخیصی سیاهه با نقطه برش پنج و بیشتر به طبقه‌بندی دقیق ۸۳/۸ درصد از شرکت‌کنندگان به‌عنوان افراد مبتلا به اختلال شخصیت مرزی منجر شده است. همبستگی این سیاهه با پرسشنامه تجدیدنظرشده تشخیص شخصیت بالا (r=۰/۷۱) بوده است (سانسون و همکاران، ۱۹۹۸). پایایی نسخه فارسی آزمون به روش همسانی درونی (ضریب آلفای کرونباخ) ۰/۷۸ گزارش شده است. توانایی این آزمون در تمیز افراد با و بدون خود آسیب زنی نشان‌دهنده روایی افتراقی این سیاهه بوده است (ثابت دیزوهی و همکاران، ۱۴۰۰). در پژوهش حاضر ساختاری سه عاملی استخراج شد. عامل اول (خودزنی از طریق ضربه زدن به خود مانند زخمی کردن و بریدن خود) ۲۳/۴۸، عامل دوم (خودزنی از طریق روابط نامتعارف مثل روابط بی‌بندوبار جنسی) ۸/۸۶ و عامل سوم (خودزنی از طریق روابط خطرناک مثل رانندگی) ۸/۰۸ درصد از واریانس (مجموع ۴۳ درصد) را تبیین کردند. پایایی آزمون به روش همسانی درونی (کودرریچاردسون) ۰/۷۷ بود.

یافته ها

تحلیل داده‌ها بر روی‌داده‌های ۴۵۱ نفر انجام شد. از این تعداد ۲۷۷ نفر (۶۱/۴۲ درصد) زن و ۱۷۴ نفر (۳۸/۵۲ درصد) مرد بودند. دامنه سنی بین ۱۸ تا ۴۵ سال با میانگین سنی ۲۷/۳۴ و انحراف معیار ۶/۵۲ بود. ۹۲ نفر (۲۰/۴۰ درصد) زیر ۲۰ سال، ۱۸۹ نفر (۴۱/۹۰ درصد) بین ۲۱ تا ۲۵ سال، ۷۵ نفر (۱۶/۶۰ درصد) بین ۲۶ تا ۳۰ سال، ۵۰ نفر (۱۱/۱۰ درصد) بین ۳۱ تا ۳۵ و ۲۷ نفر (۶ درصد) بین ۳۶ تا ۴۰ سال و ۱۸ نفر (۴ درصد) بالای ۴۰ سال سن داشتند. در جدول ۱ میانگین، انحراف استاندارد و همچنین ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

جدول ۱. میانگین، انحراف استاندارد و ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیر	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷
۱. خودمحوری	۱																
۲. انزوای اجتماعی	۰/۴۷**	۱															
۳. ترس از فرورفتن	۰/۴۰**	۰/۶۰**	۱														
۴. نارسیسم	۰/۴۹**	۰/۳۶**	۰/۴۴**	۱													
۵. اضطراب اجتماعی	۰/۴۷**	۰/۴۴**	۰/۳۸**	۰/۴۶**	۱												
۶. دشواری رفتار هدفمند	۰/۳۶**	۰/۳۲**	۰/۲۶**	۰/۱۷**	۰/۱۹**	۱											
۷. فقدان آگاهی	۰/۳۰**	۰/۳۳**	۰/۳۰**	۰/۲۶**	۰/۲۷**	۰/۳۰**	۱										
۸. عدم پذیرش	۰/۳۱**	۰/۳۳**	۰/۲۹**	۰/۲۱**	۰/۲۲**	۰/۴۹**	۰/۳۴**	۱									
۹. دشواری کنترل تکانه	۰/۳۱**	۰/۲۸**	۰/۲۶**	۰/۱۶**	۰/۱۵**	۰/۶۲**	۰/۳۰**	۰/۵۱**	۱								
۱۰. دسترسی محدود	۰/۳۸**	۰/۳۶**	۰/۳۰**	۰/۱۹**	۰/۲۱**	۰/۶۲**	۰/۳۴**	۰/۶۰**	۰/۶۲**	۱							
۱۱. عدم وضوح هیجانی	۰/۳۳**	۰/۲۸**	۰/۲۷**	۰/۱۸**	۰/۱۸**	۰/۴۷**	۰/۳۶**	۰/۴۸**	۰/۴۱**	۰/۵۸**	۱						
۱۲. سردرگمی هویت	۰/۳۸**	۰/۳۷**	۰/۲۹**	۰/۲۹**	۰/۱۹**	۰/۲۹**	۰/۲۸**	۰/۳۶**	۰/۳۱**	۰/۳۴**	۰/۳۵**	۱					
۱۳. آزمونگری واقعیت	۰/۴۲**	۰/۳۵**	۰/۲۵**	۰/۲۱**	۰/۲۰**	۰/۳۷**	۰/۳۲**	۰/۳۷**	۰/۳۱**	۰/۳۷**	۰/۳۶**	۰/۶۷**	۱				
۱۴. دفاع‌های روان‌شناختی	۰/۲۵**	۰/۱۵**	۰/۰۹	۰/۱۰*	۰/۰۴	۰/۱۶**	۰/۱۱*	۰/۱۵**	۰/۱۸**	۰/۱۹**	۰/۱۶**	۰/۴۰**	۰/۳۷**	۱			
۱۵. ضربه زدن به خود	۰/۶۵**	۰/۳۳**	۰/۲۸**	۰/۲۴**	۰/۲۲**	۰/۳۲**	۰/۲۱**	۰/۳۳**	۰/۳۲**	۰/۳۹**	۰/۳۴**	۰/۳۳**	۰/۳۳**	۰/۲۰**	۱		
۱۶. روابط نامتعارف	۰/۳۲**	۰/۲۳**	۰/۲۰**	۰/۲۱**	۰/۲۱**	۰/۱۷**	۰/۲۵**	۰/۲۵**	۰/۲۱**	۰/۲۳**	۰/۲۶**	۰/۲۴**	۰/۳۳**	۰/۱۵**	۰/۵۵**	۱	
۱۷. روابط خطرناک	۰/۳۱**	۰/۲۰**	۰/۱۶**	۰/۲۳**	۰/۱۹**	۰/۲۴**	۰/۲۰**	۰/۳۱**	۰/۲۲**	۰/۲۸**	۰/۲۵**	۰/۳۳**	۰/۳۲**	۰/۱۷**	۰/۵۵**	۰/۵۰**	۱
میانگین	۱۵/۸۹	۸/۴۲	۸/۳۱	۹/۲۰	۹/۸۳	۹/۰۵	۸/۲۲	۷/۲۵	۷/۹۰	۷/۶۵	۷/۳۰	۲۳/۰۷	۱۴/۵۴	۸/۶۶	۲/۹۰	۲/۲۱	۱/۸۰
انحراف استاندارد	۵/۵۲	۳/۲۲	۲/۷۰	۲/۹۳	۲/۹۴	۳/۰۲	۲/۶۲	۳/۱۱	۳/۱۹	۲/۹۱	۲/۵۴	۸/۹۸	۵/۵۵	۲/۸۵	۱/۹۷	۱/۴۶	۱/۳۳
کجی	-۰/۱۱	-۰/۱۷	-۰/۱۵	-۰/۰۳	-۰/۳۱	۰/۱۵	۰/۳۹	۰/۰۵	۰/۳۴	۰/۲۸	۰/۳۸	۰/۴۹	۰/۳۲	۰/۲۲	۰/۸۲	۰/۴۰	۰/۲۹

1. Self-Harm Inventory (SHI)

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]
[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

کشیدگی	-۰/۸۴	-۰/۹۶	۰/۱۶	-۰/۵۵	-۰/۵۴	-۰/۵۲	-۰/۸۲	-۰/۸۰	۰/۸۲	-۰/۸۴	-۰/۳۸	-۰/۶۰	-۰/۷۲	-۰/۸۴	-۰/۰۱	-۰/۵۱	-۰/۸۶

* P ‹ ۰/۰۵ **P ‹۰/۰۱

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که بین خرده مقیاس‌های روابط ابژه (۰/۶۵ - ۰/۱۶ =r، P<۰/۰۱)، دشواری در تنظیم هیجان (۰/۳۹ - ۰/۱۷ =r، P<۰/۰۱) و سازمان شخصیت (۰/۳۳ - ۰/۱۵ =r، P<۰/۰۱) با خودزنی غیرخودکشی رابطه معناداری وجود دارد. نتایج نشان می‌دهد که بین خرده مقیاس‌های روابط ابژه با خرده مقیاس‌های دشواری در تنظیم هیجان (۰/۳۸ - ۰/۱۵ =r، P<۰/۰۱) و خرده مقیاس‌های سازمان شخصیت (۰/۴۲ - ۰/۱۰ =r، P<۰/۰۵) رابطه معناداری وجود دارد. ازاین‌رو پیش‌فرض رابطه معنادار بین متغیر میانجی با متغیر پیش‌بین و ملاک رعایت شده است. شاخص کجی و کشیدگی برای خرده مقیاس‌های روابط ابژه، دشواری در تنظیم هیجان، سازمان شخصیت و خودزنی غیرخودکشی در محدوده ۲+ و ۲- قرار دارد، بنابراین شکل توزیع داده‌ها بهنجار است. متغیرها فاصله‌ای هستند. بررسی پیش‌فرض استقلال خطاها با استفاده از آزمون دوربین-واتسون نشان داد که مقدار آن برابر ۱/۶۶ است و در محدوده قابل‌قبول ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد. همبستگی‌های کوچک‌تر از ۰/۸۰ نشان‌دهنده عدم وجود خطی چندگانه است. در شکل ۱ مدل برازش شده پژوهش ارائه شده است. در جدول ۲ اثرات مستقیم متغیرهای پژوهش بر خودزنی غیرخودکشی، دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت ارائه شده است.

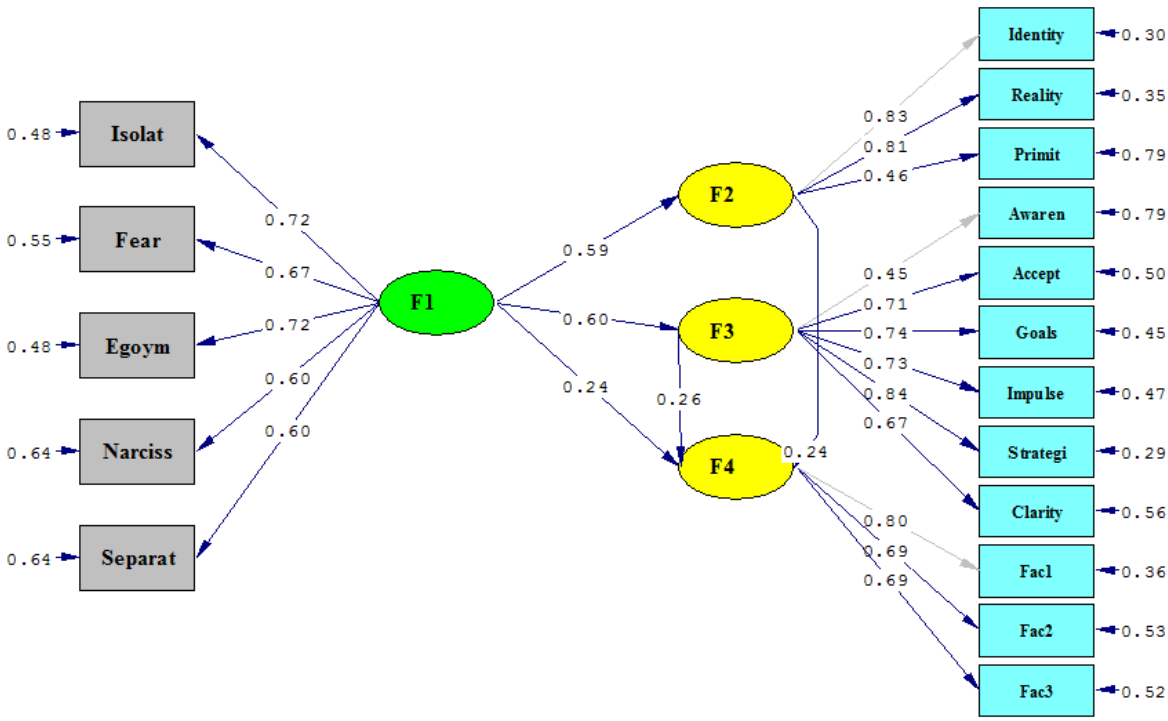

شکل ۱. مدل اصلاح‌شده پژوهش

پی‌نوشت ۱: روابط ابژه = FI، انزوای اجتماعی =Isolat، ترس از فرورفتن =Fear، خودمحوری =Egoyn، نارسیسم =Narciss، اضطراب جدایی =Separat، سازمان شخصیت =F2، سردرگمی هویت =Identity، آزمونگری واقعیت =Reality، دفاع‌های روان‌شناختی =Primit ، دشواری در تنظیم هیجان =F3، فقدان آگاهی =Awaren، عدم پذیرش =Accept، دسترسی محدود به راهبردها =Strategi، عدم وضوح هیجانی =Clarity، دشواری رفتار هدفمند =Goals، دشواری کنترل تکانه =Impulse، خودزنی غیرخودکشی =F4، خودآسیبی از طریق ضربه زدن = Face1، از طریق روابط نامتعارف =Face2، خودزنی از طریق روابط خطرناک =Face3

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]
[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

نتایج شکل ۱ نشان می‌دهد که روابط ابژه پیش‌بینی کننده دشواری در تنظیم هیجان (β=۰/۶۰، P<۰/۰۱)، سازمان شخصیت (β=۰/۵۹، P<۰/۰۱) و خودزنی غیرخودکشی (β=۰/۲۴، P<۰/۰۱) است. همچنین دشواری در تنظیم هیجان (β=۰/۲۶، P<۰/۰۱) و سازمان شخصیت (β=۰/۲۴، P<۰/۰۱) پیش‌بینی کننده خودزنی غیرخودکشی هستند.

جدول ۲. نتایج اثرات مستقیم متغیرهای پژوهش در مدل اصلاحی پژوهش

مسیر مستقیم	اثر غیراستاندارد	اثر استاندارد	مقدار تی	p
اثر روابط ابژه بر دشواری در تنظیم هیجان	۰/۰۶	۰/۶۰	۱۰/۵۳	<۰/۰۱
اثر روابط ابژه بر سازمان شخصیت	۰/۰۶	۰/۵۹	۱۰/۵۴	<۰/۰۱
اثر روابط ابژه بر خودزنی غیرخودکشی	۰/۰۹	۰/۲۴	۲/۷۹	<۰/۰۱
اثر دشواری در تنظیم هیجان بر خودزنی غیرخودکشی	۰/۰۷	۰/۲۶	۳/۸۰	<۰/۰۱
اثر سازمان شخصیت بر خودزنی غیرخودکشی	۰/۰۷	۰/۲۴	۳/۴۶	<۰/۰۱

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که اثر مستقیم روابط ابژه بر دشواری در تنظیم هیجان (β=۰/۶۰، P<۰/۰۱)، سازمان شخصیت (β=۰/۵۹، P<۰/۰۱) و خودزنی غیرخودکشی (β=۰/۲۴، P<۰/۰۱) معنادار است. اثر مستقیم دشواری در تنظیم هیجان (β=۰/۲۶، P<۰/۰۱)، سازمان شخصیت (β=۰/۲۴، P<۰/۰۱) و خودزنی غیرخودکشی معنادار است. در جدول ۳ اثر غیرمستقیم روابط ابژه بر خودزنی غیرخودکشی از طریق دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت ارائه شده است.

جدول ۳. نتایج اثر غیرمستقیم متغیرهای پژوهش در مدل اصلاحی پژوهش

مسیر غیرمستقیم	اثر غیراستاندارد	خطای استاندارد	مقدار تی	p
روابط ابژه- دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت- خودزنی غیرخودکشی	۰/۰۶	۰/۳۰	۴/۷۵	<۰/۰۱

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که اثر غیرمستقیم روابط ابژه بر خودزنی غیرخودکشی از طریق دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت (β=۰/۳۰، P<۰/۰۱) معنادار است. در جدول ۴ شاخص‌های برازش مدل ارائه شده است.

جدول ۴. شاخص‌های برازش مدل

شاخص	$\frac{\chi 2}{df}$	RSMEA	CFI	NFI	AGFI	IFI	RFI	GFI
ملاک برازش	≤۳	≤۰/۰۸	≥۰/۹۰	≥۰/۹۰	≥۰/۹۰	≥۰/۹۰	≥۰/۹۰	≥۰/۹۰
آماره پژوهش حاضر	۲/۶۷	۰/۰۶	۰/۹۶	۰/۹۷	۰/۹۷	۰/۹۷	۰/۹۵	۰/۹۳

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که عدد حاصل از تقسیم χ^2 بر درجه آزادی برابر ۲/۶۷ است. کوچک‌تر بودن این شاخص از ۳ نشان‌دهنده برازندگی مدل است. شاخص‌های برازش CFI، AGFI، NFI، IFI، RFI و GFI بزرگ‌تر از ۰/۹۰ و RSMEA کمتر از ۰/۰۸ است، لذا مدل این پژوهش از برازش خوبی برخوردار است. به‌عبارت‌دیگر، دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت میانجی رابطه بین روابط ابژه و خودزنی غیرخودکشی هستند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش میانجی دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت در رابطه بین روابط ابژه و خودزنی غیرخودکشی دانشجویان بود. یافته‌ها نشان داد که این دو سازه روان‌شناختی میانجی رابطه بین روابط ابژه و خودزنی غیرخودکشی هستند. پژوهشی درباره نقش هم‌زمان دو متغیر میانجی دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت در این رابطه مشاهده نگردید. از سوی دیگر، اگرچه پژوهشی

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]
[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

اختصاصی درباره نقش میانجی دشواری در تنظیم هیجان در رابطه بین روابط ابژه و خودزنی غیرخودکشی مشاهده نگردید، اما این یافته با یافته‌های گورین-ماریون و همکاران (۲۰۲۰)، یارکوفسکی و همکاران (۲۰۱۵)، تاتنل و همکاران (۲۰۱۸) و قادری و همکاران، ۲۰۲۰) همسو بود. گورین-ماریون و همکاران (۲۰۲۰) گزارش کردند که رابطه بین محیط‌های مراقبتی بی‌اعتبار ساز (بدرفتاری مادر، بدرفتاری پدر و بیگانگی ادراک‌شده) و خودزنی غیرخودکشی از طریق دشواری در تنظیم هیجان میانجی می‌شود. یارکوفسکی و همکاران (۲۰۱۵) دریافتند که احساس ازخودبیگانگی در روابط با والدین و روابط با همسالان تأثیر غیرمستقیم بر خودزنی غیرخودکشی از طریق دشواری در تنظیم هیجان دارد. تاتنل و همکاران (۲۰۱۸) و قادری و همکاران (۲۰۲۰) گزارش کردند که دشواری در تنظیم هیجان میانجی رابطه بین سبک‌های دلبستگی و خودزنی غیرخودکشی است.

در تبیین نتایج فوق می‌توان گفت اختلال در روابط ابژه و همچنین تجربه رویدادهای نامطلوب دوران کودکی سبب می شود که افراد بعداً تغییراتی را در تظاهر هیجانی، آگاهی هیجانی و استفاده از انواع خاصی از راهبردهای تنظیم هیجان ناسازگار نشان دهند (مک لافلین[1]، ۲۰۱۷). این تغییرات رابطه بین رویدادهای نامطلوب دوران کودکی و ایجاد و گسترش آسیب‌های روانی بعدی را میانجی می‌کند (ریس و همکاران، ۲۰۱۸). درباره رابطه بین روابط ابژه و هیجان نظریه دلبستگی معتقد است که توانایی فرد برای تنظیم هیجان‌ها و عملکرد بین فردی بعدی از طریق کیفیت روابط اولیه مراقب و نوزاد شکل می‌گیرد، جایی که مراقب اولیه منبع خارجی تنظیم هیجان را فراهم می‌کند. هنگامی‌که مراقبان در پاسخگویی ناکام باشند، سیگنال‌های عاطفی نوزاد را به اشتباه تفسیر کنند یا برانگیختگی نوزاد را از طریق انعکاس بیش‌ازحد هیجان‌ها تشدید کنند، نوزادان قادر نیستند بازنمایی دقیقی از هیجان‌ها ایجاد کنند یا درک کنند که چگونه آن را تنظیم کنند (تاتنل و همکاران، ۲۰۱۸). بر اساس نظریه روابط ابژه به دلیل درونی شدن اختلال در روابط ابژه و آسیب‌پذیری نظام هیجانی، تجربه هیجان‌های منفی باعث می‌شود که افراد روش‌های مناسب حل مسئله را برای کاهش تنش‌های بین فردی یا راهبردهای مؤثر برای مقابله و تنظیم هیجان‌های خود نداشته باشند. به همین دلیل خودزنی را روشی مناسب برای تعدیل و تسکین هیجان‌ها می‌دانند (قموشی[2] و همکاران، ۲۰۲۲). نظریه‌های فعلی معتقدند که تجارب منفی دوران کودکی مانند بدرفتاری یا بی‌اعتبارسازی هیجانی منجر به کاهش توانایی‌های تنظیم هیجان می‌شود. درنتیجه ایجاد و گسترش راهبردهای ناسازگارانه تنظیم هیجان منجر به ناتوانی در مقابله با درماندگی و افزایش استفاده از راهبردهای کاهش درماندگی، مانند خودزنی غیرخودکشی می‌شود (کلدا و همکاران، ۲۰۱۸). در مدل زیستی اجتماعی محیط‌های خانوادگی بی‌اعتبارساز مانع از رشد مهارت‌های تنظیم هیجانی مناسب، ازجمله توانایی‌های برچسب‌گذاری صحیح احساسات، تحمل تجربیات هیجانی منفی و ایجاد راهبردهای مقابله‌ای مؤثر، می‌گردد. به‌طورکلی دشواری در این مهارت‌ها عامل خطری برای استفاده از مکانیسم‌های مقابله‌ای غیر مؤثر مانند خودزنی غیرخودکشی هست (هولدن و همکاران، ۲۰۲۱). به نظر پژوهشگران سه مسیر رشدی بازنمایی، نظم‌دهنده و واکنشی منجر به آسیب به خود و خودزنی غیرخودکشی می‌شوند. مسیر بازنمایی نشان می‌دهد که اخلال در روابط ابژه، بازنمایی منفی از خود و دیگران یا خود را در رابطه با دیگران ایجاد می‌کند. این تغییر در بازنمایی خود منجر به تنبیه و تسکین خود و درنتیجه سبب خودزنی می‌شود. مسیر نظم‌دهنده نشان می‌دهد کودکانی که مورد بدرفتاری قرارگرفته‌اند به‌احتمال‌زیاد سبک دلبستگی ناایمن را شکل می‌دهند که از رشد بهنجار به سمت بازی‌های نمادی و زبان جلوگیری می‌کند و منجر به نمادی کردن تمام تجربیات در سطح حسی حرکتی و درنتیجه خودزنی می‌شود. مسیر واکنشی نشان می‌دهد که بدرفتاری دوران کودکی منجر به تغییرات زیستی مرتبط با سیستم استرس می‌شود و درنتیجه سبب آسیب به خود می‌شود. ترکیب این مسیرها نشان می‌دهد که اخلال در روابط ابژه یا بدرفتاری دوران کودکی بر بازنمایی خود، سبک دلبستگی و فرآیندهای زیستی تأثیر دارد که به‌نوبه خود بر تنظیم هیجان تأثیر می‌گذارند و سبب خودزنی و خودزنی غیرخودکشی می‌شوند (کریستوفرو و فریرا[3]، ۲۰۲۲؛ تائو و همکاران، ۲۰۲۰).

یافته‌های این پژوهش همچنین نشان داد که سازمان شخصیت میانجی رابطه بین روابط ابژه و خودزنی غیرخودکشی است. اگرچه پژوهشی اختصاصی درباره نقش میانجی سازمان شخصیت در این رابطه مشاهده نگردید، اما این یافته با یافته‌های مندز و همکاران (۲۰۲۲)، ارنست و همکاران (۲۰۲۲) و ریس و همکاران (۲۰۱۹) همسو است. برای مثال مندز و همکاران (۲۰۲۲) دریافتند که ویژگی‌های شخصیت مرزی رابطه بین حمایت اجتماعی ادراک‌شده پایین و خودزنی غیرخودکشی را میانجی می‌کند. ارنست و همکاران (۲۰۲۲) گزارش کردند که کارکرد شخصیت میانجی رابطه بین بدرفتاری‌های دوره کودکی و خودآسیبی است. ریس و همکاران (۲۰۱۹) گزارش دریافتند که رابطه

1. McLaughlin
2. Ghomoushi
3. Christoforou & Ferreira

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]
[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

بین تجارب نامطلوب دوران کودکی و خودزنی غیرخودکشی از طریق ویژگی‌های شخصیتی پاتولوژیک میانجی می‌شود. مدل‌های بیماری پذیری- استرس و مدل سیستم پردازش شناختی هیجان به فهم و تقویت یافته‌های بالا کمک می‌کنند. طبق مدل بیماری پذیری- استرس، آمادگی زیستی، شخصیت و آسیب‌پذیری‌های شناختی مرتبط با حوادث نامطلوب در سنین پایین یا در گذشته نزدیک خطر رفتارهای خودزنی را در طول زندگی افزایش می‌دهد (گاتا[1] و همکاران، ۲۰۲۲). بر اساس رویکرد تبادلی اعتقاد بر این است که شخصیت بر میزان استرس افراد تأثیر می‌گذارد و افرادی که نمرات بالایی درزمینه ویژگی‌های شخصیت ناسازگارانه مثل روان رنجور خویی دارند، استرس بیشتری را تجربه کنند، درحالی‌که افرادی که نمرات بالایی در ویژگی‌های شخصیتی سازگارانه دارند، استرس کمتری را تجربه می‌کنند (کیکنز و همکاران، ۲۰۱۹). مدل سیستم پردازش شناختی هیجان چارچوبی برای درک اینکه چگونه بسترهای موقعیتی و تفاوت‌های فردی در ویژگی‌های شخصیتی به‌طور هم‌زمان به ثبات شخصیت و تغییرپذیری رفتاری کمک می‌کنند، فراهم می‌سازد. این مدل بیان می‌کند که شخصیت به‌صورت یک سیستم پیچیده از ورودی‌های موقعیتی اگر و خروجی‌های رفتاری آنگاه‌که توسط واحدهای شناختی- هیجانی فرد پردازش می‌شوند، ظاهر می‌شود. این واحدهای شناختی- هیجانی شامل ارزش‌ها، انگیزه‌ها، عواطف، خاطرات و انتظارات منحصربه‌فرد فرد است. تفاوت‌های فردی در سازمان‌دهی و دسترسی به این واحدها منجر به الگوی پایداری از همسانی‌های موقعیت- رفتار که به امضاهای رفتاری «اگر-آنگاه» معروف هستند، می‌شود. دسترسی مزمن به واحدهای شناختی-هیجانی ناسازگار می‌تواند منجر به تحریف برداشت فرد از یک موقعیت خاص و درنتیجه پاسخ‌های ناسازگار شود (میهن[2] و همکاران، ۲۰۱۸).

درمجموع، دشواری در تنظیم هیجان و سازمان شخصیت می‌توانند نقش غیرمستقیمی در افزایش اثرات روابط ابژه بر خودزنی غیرخودکشی داشته باشند. استفاده یا ایجاد مداخله‌های آموزشی و درمانی مناسب در این زمینه می‌تواند به کاهش رفتارهای خودزنی غیرخودکشی در دانشجویان کمک کند. این پژوهش دارای محدودیت‌هایی بود. این پژوهش مقطعی بر روی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی شهر مشهد انجام شد. همچنین پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی است؛ لذا استنباط روابط علی آسان به نظر نمی‌رسد. با توجه به آنچه ذکر شد پژوهش‌های طولی می‌توانند اطلاعات دقیق‌تری در این زمینه فراهم سازند. این پژوهش به روش نمونه‌گیری در دسترس و به‌صورت آنلاین درباره دانشجویان انجام‌شده است، لذا در تعمیم نتایج به نمونه‌های بالینی و غیر بالینی باید احتیاط کرد. پژوهش‌های بعدی می‌توانند از سایر روش‌های نمونه‌گیری و جمع‌آوری داده‌ها به‌ویژه روش‌های نمونه‌گیری تصادفی استفاده نمایند. در پژوهش حاضر از ابزارهای خود گزارشی و به‌صورت آنلاین استفاده‌شده است، لذا امکان سوگیری یا مطلوبیت اجتماعی وجود دارد. پژوهش‌های بعدی می‌توانند از روش‌های دیگر برای کاهش سوگیری استفاده کنند.

منابع

آل بهبهانی، م. و محمدی، ن. (۱۳۸۶). بررسی ویژگیهای روانسنجی سیاهه سازمان شخصیت کرنبرگ. *روانشناسی*، *۱۱*(۲)، ۱۸۵-۱۹۷. https://www.magiran.com/paper/641219

ثابت دیزکوهی، ک؛ ابوالقاسمی، ع. و کافی. موسی. (۱۴۰۰). مقایسه تاب‌آوری، شفقت به خود و تجربیات آزاردیدگی اولیه در دانشجویان با و بدون رفتارهای خودآسیب زنی. *روانشناسی بالینی و شخصیت*، *۱۹*(۲)، ۴۵-۵۶. https://dorl.net/dor/20.1001.1.23452188.1400.19.2.5.9

قادری، م؛ آهی، ق؛ وزیری، ش؛ منصوری، ا. و شهابی زاده، ف. (۱۳۹۸). نقش میانجی خود انتقادی و تحمل پریشانی در رابطه بین سبک‌های دلبستگی و رفتارهای خودزنی غیر انتحاری نوجوانان. *تحقیقات علوم رفتاری*، *۱۷*(۴)، ۵۳۷-۵۵۲. DOI: 10.22122/rbs.v17i4.2607

منعمی، آ. و زینالی، ع. (۱۴۰۱). نقش دشواری در تنظیم هیجان و تکانشگری (مدل پنج عاملی) در پیش‌بینی استفاده مشکل‌زای تلفن همراه در نوجوانان. *رویش روان شناسی*، *۱۱*(۱)، ۱-۱۲. http://dorl.net/dor/20.1001.1.2383353.1401.11.1.5.2

هومن، ح. (۱۳۸۵). *تحلیل داده چندمتغیری در پژوهش رفتاری*. پیک فرهنگ.

Barberis, N., Martino, G., Calaresi, D., & Žvelc, G. (2020). Development of the Italian version of the test of object relations-short form. *Clinical Neuropsychiatry*, *17*(1), 24–33. https://doi.org/10.36131/clinicalnpsych20200103

Benzi, I. M. A., Sarno, I., & Di Pierro, R. (2018). Maladaptive personality functioning and non-suicidal self injury in adolescence. *Clinical Neuropsychiatry: Journal of Treatment Evaluation*, *15*(4), 215–221.

1. Gatta
2. Meehan

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]
[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

Cheek, J., Kealy, D., Joyce, A., & Ogrodniczuk, J. (2021). Borderline personality disorder as a syndrome of poor quality of object relations. Archives of Psychiatry & Psychotherapy, 23(2), 7-14. http://dx.doi.org/10.12740/APP/128104

Christoforou R, Ferreira N. (2022). The serial mediational role of attachment and emotion regulation in the relationship between early life adverse experiences and self-harm in a group of individuals engaging in self-harm who interact in self-harm focused online platforms. *European Journal of Trauma & Dissociation*, *6*(3), 100259. https://doi.org/10.1016/j.ejtd.2022.100259

Diamond, D., & Hersh, R. G. (2020). Transference-Focused Psychotherapy for Narcissistic Personality Disorder: An Object Relations Approach. *Journal of Personality Disorders*, *34*, 159–176. https://doi.org/10.1521/pedi.2020.34.supp.159

Ernst, M., Brähler, E., Kampling, H., Kruse, J., Fegert, J. M., Plener, P. L., & Beutel, M. E. (2022). Is the end in the beginning? Child maltreatment increases the risk of non-suicidal self-injury and suicide attempts through impaired personality functioning. *Child Abuse & Neglect*, *133*, 105870. https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2022.105870

Fong, Z. H., Loh, W. N. C., Fong, Y. J., Neo, H. L. M., & Chee, T. T. (2022). Parenting behaviors, parenting styles, and non-suicidal self-injury in young people: a systematic review. *Clinical Child Psychology and Psychiatry*, *27*(1), 61–81. https://doi.org/10.1177/13591045211055071

Gatta, M., Angelico, C., Rigoni, F., Raffagnato, A., & Miscioscia, M. (2022). Alexithymia and psychopathological manifestations centered on the body: Somatization and self-harm. *Journal of Clinical Medicine*, *11*(8), 2220. https://doi.org/10.3390/jcm11082220

Ghaderi, M., Ahi, Q., Vaziri, S., Mansouri, A., & Shahabizadeh, F. (2020). The mediating role of emotion regulation and intolerance of uncertainty in relationship between childhood maltreatment and non-suicidal self-injury in adolescents. *International Archives of Health Sciences*, *7*, 96-103. http://dx.doi.org/10.22122/rbs.v17i4.2607

Ghomoushi, F., Sobhi, A., Kiani, Q., & Ahmadi, M. S. (2022). The relationship of emotional child abuse, borderline personality, and self-harm behavior with the mediating role of object relation in female adolescents. International Journal of School Health, 9(1), 26-35. doi: 10.30476/INTJSH.2022.93307.1192.

Gratz, K. L., & Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the difficulties in emotion regulation scale. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, *26*(1), 41–54. https://doi.org/10.1023/B:JOBA.0000007455.08539.94

Guérin-Marion, C., Martin, J., Deneault, A. A., Lafontaine, M. F., & Bureau, J. F. (2018). The functions and addictive features of non-suicidal self-injury: A confirmatory factor analysis of the Ottawa self-injury inventory in a university sample. *Psychiatry Research*, *264*, 316–321. https://doi.org/10.1016/j.psychres.2018.04.019

Hatzopoulos, K., Boyes, M., & Hasking, P. (2021). Relationships between dimensions of emotional experience, rumination, and nonsuicidal self-injury: An application of the emotional cascade model. *Journal of Clinical Psychology*, *78*(4):692-709. https://doi.org/10.1002/jclp.23247

Holden, R. R., Lambert, C. E., Rochelle, M. L., Billet, M. I., & Fekken, G. C. (2020). Invalidating childhood environments and nonsuicidal self-injury in university students: Depression and mental pain as potential mediators. *Journal of Clinical Psychology*, *77*(3), 722-731. https://doi.org/10.1002/jclp.23052

Hörz-Sagstetter, S., Ohse, L., & Kampe, L. (2021). Three dimensional approaches to personality disorders: A review on personality functioning, personality structure, and personality organization. *Current Psychiatry Reports*, *23*(7), 45. https://doi.org/10.1007/s11920-021-01250-y

Huang, C., Yuan, Q., Ge, M., Sheng, X., Yang, M., Shi, S., Cao, P., Ye, M., Peng, R., Zhou, R., Zhang, K., & Zhou, X. (2022). Childhood trauma and non-suicidal self-Injury among chinese adolescents: The mediating role of psychological sub-health. *Frontiers in Psychiatry*, *13*, 798369. https://doi.org/10.3389/fpsyt.2022.798369

Igarashi, H., Kikuchi, H., Kano, R., Mitoma, H., Shono, M., Hasui, C., & Kitamura, T. (2009). The inventory of personality organisation: Its psychometric properties among student and clinical populations in Japan. *Annals of General Psychiatry*, *8*, 9. https://doi.org/10.1186/1744-859X-8-9

Jiao, X. Y., Xu, C. Z., Chen, Y., Peng, Q. L., Ran, H. L., Che, Y. S., Fang, D., Peng, J. W., Chen, L., Wang, S. F., & Xiao, Y. Y. (2022). Personality traits and self-harm behaviors among Chinese children and adolescents: The mediating effect of psychological resilience. *World Journal of Psychiatry*, *12*(3), 494–504. https://doi.org/10.5498/wjp.v12.i3.494

Kaufman, E. A., Xia, M., Fosco, G., Yaptangco, M., Skidmore, C. R., & Crowell, S. E. (2016). The Difficulties in Emotion Regulation Scale Short Form (DERS-SF): Validation and replication in adolescent and adult samples. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, *38*(3), 443–455. https://doi.org/10.1007/s10862-015-9529-3

Kelada, L., Hasking, P., & Melvin, G. (2018). Adolescent NSSI and recovery: The role of family functioning and emotion regulation. *Youth & Society*, *50*(8), 1056–1077. https://doi.org/10.1177/0044118X16653153

Kernberg, O. F., & Caligor, E. (2005). A psychoanalytic theory of personality disorders. In M. F. Lenzenweger & J. F. Clarkin (Eds.), *Major theories of personality disorder* (pp. 114–156). The Guilford Press.

Kiekens, G., Hasking, P., Claes, L., Boyes, M., Mortier, P., Auerbach, R. P., Cuijpers, P., Demyttenaere, K., Green, J. G., Kessler, R. C., Myin-Germeys, I., Nock, M. K., & Bruffaerts, R. (2019). Predicting the incidence of non-suicidal self-injury in college students. *European Psychiatry*, *59*, 44–51. https://doi.org/10.1016/j.eurpsy.2019.04.002

Liao, C., Gu, X., Wang, J., Li, K., Wang, X., Zhao, M., & Feng, Z. (2022). The relation between neuroticism and non-suicidal self-injury behavior among college students: Multiple mediating effects of emotion regulation and depression. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, *19*(5), 2885. https://doi.org/10.3390/ijerph19052885

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]
[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

McLaughlin, K. A. (2017). The long shadow of adverse childhood experiences: Adverse environments early in life have lasting consequences for children's health and development. Retrieved from https://www.apa.org/science/about/psa/2017/04/adverse-childhood

Meehan, K. B., Clarkin, J. F., & Lenzenweger, M. F. (2018). Conceptual models of borderline personality disorder, part 1: Overview of prevailing and emergent models. *The Psychiatric clinics of North America*, *41*(4), 535–548. https://doi.org/10.1016/j.psc.2018.08.001

Mendez, I., Sintes, A., Pascual, J. C., Puntí, J., Lara, A., Briones-Buixassa, L., Nicolaou, S., Schmidt, C., Romero, S., Fernández, M., Carmona I Farrés, C., Soler, J., Santamarina-Perez, P., & Vega, D. (2022). Borderline personality traits mediate the relationship between low perceived social support and non-suicidal self-injury in a clinical sample of adolescents. *Journal of Affective Disorders*, *302*, 204–213. https://doi.org/10.1016/j.jad.2022.01.065

Midkiff, M. F., Lindsey, C. R., & Meadows, E. A. (2018). The role of coping self-efficacy in emotion regulation and frequency of NSSI in young adult college students. *Cogent Psychology*, *5*(1), Article 1520437. https://doi.org/10.1080/23311908.2018.1520437

Reyes, M. E., Davis, R. D., Rojales, A. M., Zamora, P. R., Germodo, D.F., Lanuza, L. V., & Manahan, A. R. (2019). Adverse childhood experiences and non-suicidal self-injury as mediated by pathological personality traits. Suicidol Online, 10, 9. http://www.suicidology-online.com/pdf/SOL-2019-10-9.pdf

Sansone, R. A., Wiederman, M. W., & Sansone, L. A. (1998). The Self-Harm Inventory (SHI): Development of a scale for identifying self-destructive behaviors and borderline personality disorder. *Journal of Clinical Psychology*, *54*(7), 973–983. https://doi.org/10.1002/(sici)1097-4679(199811)54:7<973::aid-jclp11>3.0.co;2-h

Tao, Y., Bi, X. Y., & Deng, M. (2020). The impact of parent-child attachment on self-injury behavior: Negative emotion and emotional coping style as serial mediators. *Frontiers in Psychology*, *11*, 1477. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01477

Tatnell, R., Hasking, P., & Newman, L. (2018). Multiple mediation modelling exploring relationships between specific aspects of attachment, emotion regulation, and non-suicidal self-injury. *Australian Journal of Psychology*, *70*(1), 48–56. https://doi.org/10.1111/ajpy.12166

Wolff, J. C., Thompson, E., Thomas, S. A., Nesi, J., Bettis, A. H., Ransford, B., Scopelliti, K., Frazier, E. A., & Liu, R. T. (2019). Emotion dysregulation and non-suicidal self-injury: A systematic review and meta-analysis. *European Psychiatry*, *59*, 25–36. https://doi.org/10.1016/j.eurpsy.2019.03.004

Yang, F., Jiang, L., Miao, J., Xu, X., Ran, H., Che, Y., Fang, D., Wang, T., Xiao, Y., & Lu, J. (2022). The association between non-suicidal self-injury and negative life events in children and adolescents in underdeveloped regions of south-western China. *PeerJ*, *10*, e12665. https://doi.org/10.7717/peerj.12665

Yurkowski, K., Martin, J., Levesque, C., Bureau, J. F., Lafontaine, M. F., & Cloutier, P. (2015). Emotion dysregulation mediates the influence of relationship difficulties on non-suicidal self-injury behavior in young adults. *Psychiatry Research*, *228*(3), 871–878. https://doi.org/10.1016/j.psychres.2015.05.006

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]
[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]

TI

Total and Indirect Effects

Total Effects of KSI on ETA

	F1
F2	0.59
	(0.06)
	10.54
F3	0.60
	(0.08)
	7.75
F4	0.54
	(0.06)
	9.24

Indirect Effects of KSI on ETA

	F1
F2	- -
F3	- -
F4	0.30
	(0.06)
	4.75

Total Effects of ETA on ETA

	F2	F3	F4
F2	- -	- -	- -
F3	- -	- -	- -
F4	0.24	0.26	- -
	(0.07)	(0.07)	
	3.46	3.60	

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-10-05]

[DOR: 20.1001.1.2383353.1402.12.6.15.9]